

Francesca Simon

EGMONT

Francesca Simon

**Hirmus Henry ja jõle
lumememm. Sari «Hirmus Henri»**

«Eesti digiraamatute keskus OU»

1994

Simon F.

Hirmus Henry ja jõle lumememm. Sari «Hirmus Henri» / F. Simon —
«Eesti digiraamatute keskus OU», 1994

ISBN 978-9-94-978109-6

Henry ehitab jõleda väljanägemisega lumememme, kirjutab testamendi, avab oma ilusalongi... Nagu ikka, on tulemus võrdlemisi hirmus.

Содержание

1	6
Конец ознакомительного фрагмента.	10

Francesca Simon
Hirmus Henry ja jõle
lumememm. Sari «Hirmus Henri»»

1

HIRMUS HENRY JA JÕLE LUMEMEMM

Mossis Margaret sihtis.

Nätaki!

Lumepall lendas vihinal mööda ja tabas Sünge Susani nägu.

„AIAAAAAAAAAA!“ kisendas Susan.

„Ha-haa, pihta said!“ hüüdis Margaret.

„Vastik vibalik!“ ulgus Susan, kahmas peotäie lund, mätsis palli ja saatis selle Margareti poole lendu.

Nätaki!

Susani lumepall lendas Margaretile näkku.

„AIAAA!“ kisendas Margaret. „Mul on silmad lund täis!“

„Ongi tore!“ karjus Susan.

„Ma vihkan sind!“ karjus Margaret ja tõukas Susanit.

„Mina vihkan sind veel rohkem!“ karjus Susan ja lükkas Margaretti.

Patsti! Margaret lendas uperkuuti lumme.

Patsti! Susan lendas uperkuuti lumme.

„Ma lähen koju ja ehitan endale ise lumememme,“ nuuksus Susan.

„Mine. Ma võidan ilma sinutagi,“ teatas Margaret.

„Ei võida!“

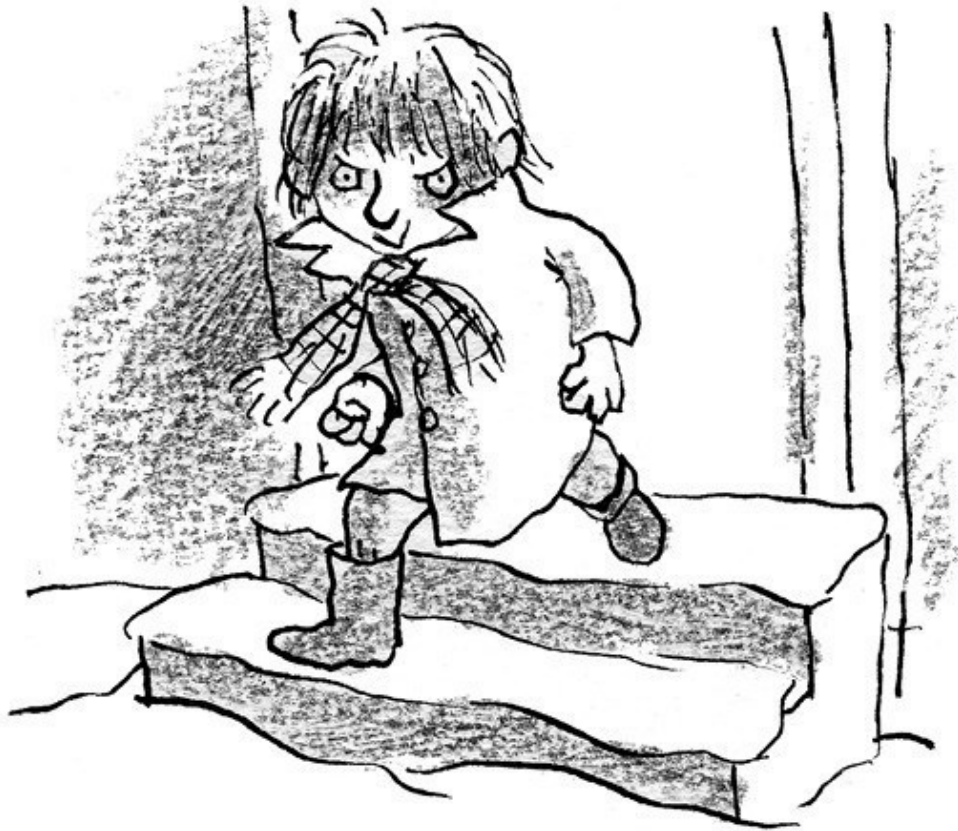
„Võidan küll! Igal juhul võidan, ahvija sihuke!“ karjus Margaret.

„Hoopis mina võidan!“ kisendas Susan. „Mina pole oma kõige paremaid mõtteid kellelegi rääkinud.“

„Võidad? Võidad mida?“ küsis Hirmus Henry, uhkel sammul oma lumesaabastega eestrepist alla trampides.

Sõna „võidan“ kuulis Henry ära ükskõik kui kaugel.

„Kas sa pole siis võistlusest kuulnud?“ küsis Sünge Susan. „Auhinnaks on ...“

„Jää vait! Ära räägi talle!“ karjus Mossis Margaret, mätsides oma lumememme pähe lund juurde.

Võit? Võistlus? Auhind? Hirmsa Henry kõrvad liikusid. Millist saladust nad üritasid tema eest varjata? Igatahes ei jää see enam kauaks saladuseks. Hirmus Henry oli meister saladusi välja uurima.

„Aa, võistlus. Ma tean sellest küll,“ valetas Hirmus Henry. „Hoo, lahe lumememm,“ lisas ta, kõndides sundimatu moega ümber Margareti lumememme ja teeseldes, nagu imetleks ta tüdruku tööd.

Aga mida ta peaks nüüd edasi tegema? Piinama? Margareti hobusesaba oli alati ahvatlev sihtmärk. Ja kui sviitri kaelusest lund sisse toppida, hakkaks Margaret kindlasti rääkima.

Aga kuidas oleks väljapressimisega? Ta võiks koolis Margareti kohta mõne ägeda kõlaka lahti lasta. Või ...

„Räägi mulle võistlusest, muidu läheb sellel lumest vennikesel halvasti,“ teatas Hirmus Henry äkki, kalpsas lumememme juurde ja võttis kätega selle kaela ümbert kinni.

„Seda sa ei julge,“ ahmis Margaret õhku.

Henry kinnastes käed valmistusid lükkama.

„Aidaa, peakene,“ sõnas Hirmus Henry salakavalalt. „Oli tore tutvuda.“

Margareti lumememm lõi kõikuma.

„Lõpeta!“ karjus Margaret. „Ma räägin sulle. See võistlus ei ole tähtis, sest sa ei võida seda mitte mingil juhul.“

„Räägi edasi,“ ütles Hirmus Henry ettevaatlikult, hoides silmad lahti, juhuks kui Susan üritab teda selja tagant rünnata.

„Jäätisevabrik korraldab parima lumememme konkursi,“ ütles Margaret ja pörnitses Henryt tigidalt. „Võitja saab tasuta jäätist terveks aastaks. Kohtunikud teevad otsuse homme hommikul. Ja nüüd kasi mu lumememme juurest eemale!“

Hirmus Henry läks vapustatult minema. Ta lõug vajus alla. Margaret ja Susan loopisid teda lumepallidega, aga Henry ei märganudki seda. Tasuta jäätis terveks aastaks otse jäätisevabrikust! Mida imet! Hirmus Henry ei suutnud seda uskuda. Isa ja ema olid nii kitsid ja hirmsad, et nad ei lubanud tal peaaegu kunagi jäätist süüa. Ja isegi kui lubasid, siis ei lasknud nad tal mitte iialgi lisada sellele sooja šokolaadikastet, vahukoort ega šokolaadipuru. Ta ei tohtinud isegi jäätist endale ise karbist koukida. Kus sa sellega!

Aga kui ta võidaks Parima Lumememme Konkursi, siis ei saaks nad teda takistada, kui ta vohmiks sisse rammusat šokolaadikastme-karamellihõrgutist või vaniljekreemi-iirisemaiust. Oh sa poiss! Henry tundis juba suus selle võrratu jäätise maitset. Ta elakski ainult jäätisest. Ta käiks jäätisevannis. Ta magaks jäätise sees. Kõik koolikaaslased tuleksid tema poole, kui jäätisevabriku veok talle nädala varu kohale toob. Hirmus Henry saadaks nad kõik minema, kui väga nad ka ei manguks. Ta ei hakkaks mingil juhul piisakestki oma kullakallist jäätisest kellegagi jagama.

Ja selleks ei pidanud ta tegema muud, kui ehitama linnaosa parima lumememme. Häh! Henry oli oma võidus ette kindel. Ta ehitab kõigist kõige suurema lumememme. Ja mitte mingi suvalise lumememme. Vaid lumememme, kellel on küünised, sarved ja kihvad. Vampiir-deemon-koletis-lumememme. Jõleda Lumememme. Just!

Henry vaatas, kuidas Margaret ja Susan veeretaskid lund ja mätsisid seda oma viltu vajunud lumememme külge. Hah, pigem lumehunniku külge.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.